

”ميني بچي - تمهين گيان ڪا تيسرا نيتر ملا هئ، تهر ڪالدرشي بني هو
ليڪن يهه اُنڪار آبي تمهين نهين دي سڪتي ڪيونگ تهر پرشارڻي هو“

پرسن :- گرهست ۾ رهتي ڪرم اوشيه ڪرنا هئ ليڪن ڪس ايڪ بات ڪي سنپال ضرور
رکني هئ؟

اُتر :- ڪرم ڪرتي، وهنوار ۾ آتي اُن ڪي بهت پرهيز رکني هئ. پنتون ڪي هات ڪا
نهين ڪانا هئ، آپني ڪو بچاتي رهنا هئ. ڪرم سنپاسي نهين بننا هئ ليڪن پرهيز ضرور
رکني هئ. تهر ڪرم يوڳي هو. ڪرم ڪرتي باپ ڪي ياد ۾ رهو تو وڪرم وناش هونگي.

اوم شانتني . باپ بچون ڪو بئڻ سمجھاتي هئ. جب ڪوئي گيتا آد سُناتي هئ تو
ڪهتي هئ یدا یدا هي.... جب جب ڌرم ڪي گِلاني، اڌرم ڪي وِرڌي هوتي هئ، تب پڳوان
آتي هئ. بروبر ڌرم ڪي گِلاني هوتي هئ. گِلاني معنيٰ نندا... تو ڀارت ۾ ڌرم ڪي گِلاني اُور
اڌرم ڪي وِرڌي هو جاتي هئ. مئن آتا هين تب هون، جب يهه حالت هوتي هئ. بهت دک
هئ، مؤت سامني ڪرا هئ. وناش ڪي ليئي مؤسل پي تيار هئ. آبي تهر بچي جانتني هو بابا آيا
هوئا هئ. آدي سناتن ڌرم ڪي استاپنا ڪرني. برهما دواران استاپنا، شنڪر دواران وناش،
وشنو دواران پالنا.... بروبر يهه تينون ڪرتويه آبي چل رهي هئ.

آبي تهر برهمڻ هو اُور جانتني هو آبي هر برهمڻ سين ڦر ديوتا بن رهي هئ. آبي شو بابا ڪي
پوتري هئ. شو بابا ڪا ايڪ بچا، ايڪ سين ڦر تهر ڪتني بچي بنتي جاتي هو. پنت ڪو پاون بناني
ڪي شيوا تهر ڪر رهي هو. يهه هئ بيحد ڪا يگيه. يگيه ۾ ساري ڀُرڙي دنيا سواها هوئي ٿي. اس
يگيه ڪي باد ڦر ڪوئي يگيه هونگا هين نهين. سنيگ ترينا ۾ ڪوئي يگيه رچتي هين نهين. يگيه
رچتي هين هئ وگهنون ڪو هٿاني ڪي ليئي. يهه تو بهت ڀاري وگهن هئ، تو اسڪي ليئي بڙا
يگيه چاهيئي. يهه هئ بيحد ڪا يگيه. اس ڀُرڙي دنيا ڪي سامگري جو پي هئ سپ سواها هوني
هئ. رُدر اُتوا شو بابا ايڪ هين هئ. جئسي شو ڪا روپ هئ وئسي رُدر ڪا پي روپ هئ. ڪرشن تو
ساڪاري هئ، اسڪا سچا سچا نام هين هئ شو گيان يگيه. شو بابا ڪهتي هئ، رُدر بابا نهين ڪهتي
هئ. پولا پنڌاري شو بابا ڪو ڪهتي هئ. يهه هئ شو بابا ڪا يگيه. اُن سين همين سرشتي ڪي آد
مڌيه اُنٽ ڪي ناليچ مل رهي هئ. تهر جانتني هو همڪو گيان ڪا تيسرا نيتر ملا هئ. ديوتائون ڪو
تيسرا نيتر دڪاتي هئ نان. پرنٽو يهه هئ گيان ڪا تيسرا نيتر جو تهر برهمڻون ڪو ملتا هئ، جس
سين تهر ديوتا بنتي هو. وهان تيسري نيتر ڪي دڪار نهين هئ. پرنٽو تمڪو تو دڪاءِ نهين سڪتي
ڪيونگ تهر پرشارڻي هو. چلتي چلتي پاڳ جاتي هو اس ليئي جو فائينل رزلٽ والي هئ اُنڪو يهه
اُنڪار ديئي هئ. نهين تو ديوتائون ڪي پاس ٿوريئي شنڪ، چڪر آد هئ. يهه سرشتي چڪر ڪي
آد مڌيه اُنٽ ڪي ناليچ تمڪو سُناءِ رهي هئ. اُنهنون نين ڦر شاسترون ۾ لڪ ديئا هئ ڪ سوڌرشن
چڪر سين فلاڻي ڪو مارا، يهه ڪيئا. باپ ڪهتي هئ مئن تو پنتون ڪو پاون بناني آتا هون. اس
هنسا ڪي تو بات هين نهين هئ. ديوتائون ڪا هئ هين اهنسا پرمو ڌرم. ڪرشن ڪي ليئي

قر ھنسا کرنا ڪئسي لڪا ھئ! ڪئسي وڻڊرڦل چتر بنائي ھئ. وهان ھين گيتا سُناتي، راج يوگ سڪاتي، وهان ھين قر ڪسڪو مارتِي ھئ. باپ ڪو تو ياد ڪرتي ھين اس ليئي ھئ ڪ آڪر پنت دنيا ڪو پاڻ بنائو، راج يوگ سڪائو. باپ ڪهتي ھئ گيان ڪا ساگر، ناليڄڻل مئن ھون. تمڪو ناليڄ مل رهي ھئ، اسڪو ھين امر ڪتا ڪهتي ھئ. وه تو شو شنڪر ڪو ايڪ ڪھ ديتي ھئ. شنڪر سوڪير وطن واسي، وه ڪئسي ڪتا سُنائينگي. اُنڪو تو ناليڄڻل نھين ڪھا جاتا. شو بابا ساري سرشتي چڪر ڪا راز سمجھاتي ھئ. جو ناليڄ ڪوئي ڪي پاس ھئ نھين. باپ ڏڻي ڪو نه جانني ڪي ڪارڻ ھين آرفن بن پري ھئ. لڙتي جھڙتي رھتي ھئ. ستيگ ۾ ڪوئي جھڙا هوتا ھين نھين. نه رونا، نه پيتنا... اس ليئي موه جيت راجا ڪي ڪتا سُناتي ھئ. ڪتائين تو ڏير ھئ. هرايڪ ڌرم ۾ ڦسر ڦسر ڪي ڪتائين ھئ، جو سڀ پڳتي مارگ ڪي سامڙي ھئ. پڳتي ڪرتي ھئ پڳوان سين ملني ليئي. آڏا ڪلپ پڳتي ڪرتي آئي ھئ. پڳوان تو ڪسڪو ملا ھين نھين. آب باپ نين تهر بچون ڪو پريچيه ديئا ھئ. تمھين قر اوڙون ڪو دينا ھئ. سن شوز فادر.... تو باپ ڪا پريچيه دي سڀڪو ناليڄ بناتي رھتي هو.

تهر هرايڪ بچي ڪي ٻڌي ۾ ھئ ڪ شو بابا ھمارا روحاني باپ ھئ. يھ پي پڳتي مارگ والون ڪو سمجھانا ھئ ڪ تمھاري دو باپ ھئ. ايڪ لوڪڪ باپ، دوسرا پرلوڪڪ باپ، جسڪو گاڏ فادر ڪهتي ھئ جس نين يھ بيحد ڪي رچنا رچي ھئ. باپ سين تو ضرور ورثا ملنا هونگا. وه ھئ ھين سورڳ ڪي رچنا رچني والا. ڀارت سورڳ ٿا. ان لڪشمي نارائڻ ڪا راجيه ٿا. انھون ڪو يھ راجيه ڪس نين ديئا؟ ڪلھيگ اُنت ۾ ڪوئي پي وشو ڪا مالڪ ھئ نھين. يھ ھئ ھين راوڻ ڪا راجيه، خد پي ڪهتي ھئ ھمڪورام راجيه، نئين دھلي ۾ دڻوي راجيه چاهيئي. رام راجيه ھئ ستيگ تريتا. راوڻ راجيه ھئ دواپر ڪلھيگ. دواپر سين ھين پڳتي مارگ شروع هوتا ھئ. وڪار پي شروع هوتي ھئ، جسڪي نشانين پي ھئ. جڳنات ڀري ڪي مندر ۾ ٻاهر ديوتائون ڪي گندي چتر بنائي ھئ. تاج تخت آد وهي ھئ، صرف چتر وڪاري ڊڪاتي ھئ. جب ديوتائين وام مارگ ۾ جاتي ھئ تو قر ڌرتي ڪي اُٿل پاڻل پي هوتي ھئ. سوني ھيري ڪي محل سڀ نيچي چلي جاتي ھئ. پوجا ڪي ليئي ڪتنا پارِي مندر بنايا ھئ، پڳتي مارگ ۾. آبيھين پوجيه آبيھين پوجاري. باپ سمجھاتي ھئ مئن تو پوجاري نھين بنتا ھون. اَگر مئن بنون تو مجھي قر پوجيه ڪون بنائينگا؟ مئن نه پنت بنتا ھون، نه بناتا ھون. پنت تمڪو راوڻ بناتي ھئ، جسڪو جلاتي آتي ھئ. اس سميه پاپ آتمائون ڪي دنيا ھئ. گاتي پي ھئ پنت پاڻ آئو. قر ڪھ ديتي پنت پاڻ سيتارام. جھت تريتا والي رام ڪي ياد آ جاتي ھئ. آب وه تو پنت پاڻ نھين ھئ. باپ يھ سڀ باتين سمجھاتي ھئ. تهر سڀ سيتائين هو، دروپديان هو. ايڪ ڪي بات نھين ھئ. دروپدي ڪو پانچ پني ڊڪاتي ھئ. اُکسي بات ھئ نھين. ڀارت ھين پراچين پوتر ڪنڊ ٿا ڪيونڪ پنت پاڻ پرم پتا پرماتما ڪا برت پليس ھئ. اُس نين يھان آڪر پنت نرڪواسيون ڪا اڏار ڪيئا ھئ. سڀ ڌرم والي گاڏ فادر ڪو ياد ڪرتي ھئ ڪيونڪ سڀ تموپرڏان ھئ. ابراهيم، بوڏ آد سڀ اس سميه حاضر ھئ. پھلا نمبر برهما پي پنت دنيا ۾ ھئ تو اوڙ ڪوئي واپس ڪئسي جا

سکتا. سڀي اس سميه قبر داخل هئ. باپ آڪر سڀڪو گتي سدگتي ديتي هئ. ستيگ ۾ ڀارت پوٽر ٿا. ديوتائون ڪي آگي گاتي پي هئ آپ سروگڻ سمپن، سمپورڻ نروڪاري.... هر وڪاري هئ. اس سميه سڀ وڪاري هئ، سڀڪو نروڪاري بناني باپ ڪو آنا پرتا هئ. تو پنت پاون باپ ٺهرا، نه ڪ پاڻي ڪي نديان. پنت پاون گيان ساگر سين نڪلي هوئي يهه گيان گنگائين. شو شڪتي سٺا هئ. شو سين گيان ڪا ڪلش ملتا هئ. باپ ڪهتي هئ بچي گر هست وهنوار ۾ رهتي پوٽر بنو. ڪرم پي ضرور ڪرنا هئ. يهه هئ هين ڪرم يوگ. ڪرم سنڀاس تو نهين هو سکتا. وهه سمجھتي هئ گهر ۾ ڪانا نهين بناتي، بيڪ پر گذارا ڪرتي هئ، اس ليئي ڪرم سنڀاسي هئ. وهه تو فقير ٺهري. ان تو وڪاريون ڪا پيت ۾ پرتا هئ، تو ان دوش لڳ جاتا هئ. پنت گهر سين پل نڪل جاتي هئ ڦر پي جنم تو پنت گهر ۾ ليئا پرتا هئ. تمڪو پي ان اثر ڪرينگا، اس ليئي پرهيز رکي جاتي هئ. پنت ڪا ان نهين ڪانا چاهيئي. جتنا هو سڪي اپني ڪو بچاتي رهو. ڪوئي ڪا بهت جهڙا پي هو جاتا هئ. ايڪ پاڻي گيان ۾ آتا، دوسرا نهين آتا اٽسي بهت ڪيس هوتي هئ. اتنا بيحد ڪا راجيه ليتي هو تو ضرور ڪچ جهڙي هونگي. ڪوئي پي حالت ۾ تمڪو اپنا بچاءُ رکنا هئ. مڪتي تو ڪوئي پاتي نهين هئ. گپوڙي مارتِي رهتي هئ هر جوتي جوت ۾ لين هونگي. سمجھاتي سمجھاتي آخر انهن ڪي ٻڌي ۾ پي آئينگا ڪي يهه بات نڪ هئ. ستيگ ڪي آيو اڱر لاکون ورش هوتي تو سنڪيا بهت بد جاتي. اڀي تو سنڪيا اوڙ هين سڀ سين ٿوري هئ ڪيونڪ ڪنورٽ هو گئي هئ اوڙ ڌرمون ۾. ديوتا ڌرم والي هئ سوريونسي. رام ڪو پي ديوتا نهين ڪها جاتا. دو ڪلا ڪم هئ نان. انڪو ڪتري ڪي نشاني دي دي هئ. اڀي تم روحاني ڪتري هو. مايا پر جيت پاتي هو، اسر سمجھني ڪي بڙي ٻڌي چاهيئي. يوگ پي بڙا سهج هئ. آتمائون ڪا يوگ لڳتا هئ پرم پتا پرماتما ڪي ساڻ. يوگ آشرم تو بهت هئ پرنٽو وهه سڀ هٿ يوگ ڪراتي هئ. يهه ٿوريئي ڪهتي هئ پرم پتا پرماتما ڪي ساڻ يوگ لڳاڻو. تم بچي جانتِي هو بابا همڪو دلال ڪي روپ ۾ ملي هئ. ڪهتي هئ مام ايڪم ياد ڪرو تو ڪاڌ نڪل جائينگي. ياد ڪرتي ڪرتي تم مڪتي ڌام ۾ چلي جائينگي.

باپ بٽن سمجھاتي هئ بچي دنيا ڪا حال ديڪو ڪيا هو گيا هئ. تم جو وشو ڪي مالڪ ٿي، اب بيگر بن پري هو ڦر بيگر ٿ پرنس بننا هئ. ڀارت بيگر هئ. پنت راجائين، پاون مهاراڻا مهاراڻي ڪي مندر بناڪر پوجا ڪرتي هئ. نراڪار شو بابا ڪي پوجا ڪرتي هئ. ضرور ڪچ ڪيئا هونگا. ڪتني مندر هئ. تم اڀي جانتِي هو پانچ هزار ورش پهلي پي آڪر راج يوگ سکايا ٿا. تم نين انيڪ وار راجيه ليئا هئ اوڙ گنوايا هئ. اب ڦر شانتي ڌام اوڙ سڪڌام ڪو ياد ڪرو، ڏڪڌام ڪو پوئتي جاڻو. يهه سڀ وناش هونا هئ. ڦر تم سورڳ ڪي مالڪ بن جائينگي. باپ ڪهتي هئ مٿن تمھارا بيحد ڪا باپ پي هون، تمڪو بيحد ڪا ورثا ديني آيا هون. تمھاري دل ۾ خوشي هئ، هر اپني راجڌاني شريمت پر استاپن ڪر رهي هئ. پرنٽو هئ سارا گپت. راوڻ پر جيت پاني هئ. گايا پي جاتا هئ مايا جيتي جڳت جيت. پانچ وڪارون پر جيت پاني هئ. پانچ وڪارون ڪا سنڀاس ڪرنا هئ. ڪيوٺيا تو ايڪ باپ هئ.

سڀڪي سدگتي ڪرني والي ستڱرو بگر گهوڙ آنديارا هئ. ڀارت ۾ گُرو تو بهت هئ. هرايڪ استري ڪا پتي پي گُرو هئ. ڦر اتي دُرگتي ڪيون هوئي هئ؟ ڪه ديتي هئ سڀ ايشور ڪي روپ هئ. هر ايشور هئ. ڦر يوگ ڪس سين لڱائي؟ ڦر تو پڳتي هين بند هو جائي. ڦر هي پڳوان ڪه ڪسڪو ٻلائي هئ؟ ساڌنا ڪسڪي ڪرتي هئ؟ خد ايشور ٿوريئي ڪپي بيمار پرتا هئ. پرنٽو ڪوئي پوچني والا نهين هئ. ڊرتي رهتي هئ، سِراپ نه مل جائي. واسطو ۾ سِراپ ديني والا هئ راوڻ. باپ تو ورثا ديني هئ. راوڻ دشمن هئ اس ليئي جلاتي رهتي هئ. لڪشمي نارائڻ ڪي چتر ڪو ڪب جلاتي هئ ڪيا؟ بلڪل نهين. راوڻ ڪيا چيز هئ آبي تمڪو معلوم پرا هئ. ستيگ ۾ پاڻ پرورتي ۾ سڪ ٿا. آبي پنت پرورتي ۾ دڪ هئ. آبي اسڪا وناش هونا هئ. تهر ديڪينگي آرٿ ڪُڪ آد هوتي رهينگي. بابا پي ڪهان تڪ بئن سڪيا دينگي؟ لِمَت هونگي نان. راجائي استاپن هونگي اوڙ وناش هونگا. اَنَت ۾ تهر بهت مزي ديڪينگي، شروعات سين پي جاستي. وهه تو پاڪستان ٿا. آبي تو وناش ڪا سميه هئ. تمڪو بابا بهت ڪُچ ڊڪائينگي. ڦر جو آچي ريت نهين پڙهي هوئي هونگي وهه اَندر ڦٽڪتي رهينگي. ڪيا ڪر سڪتي هئ؟ آبي جتنا پرشارت ڪرنا هئ ڪر لو، بال بچون ڪو تو سنڀالنا هين هئ. ڪانئر نهين بننا هئ. قدم قدم شريمت پر چلنا هئ. باپ ڪو ياد ڪرتي رهنا هئ. بس اسر هين محنت هئ. پاپون ڪا بوجها سر سين ڪسي اُتري؟ اُسڪي ليئي هئ سهج يوگ. يهه هئ گيان ٻل، يوگ ٻل جس سين مايا پر وجيه پاڪر وشو ڪي مالڪ بنتي هو. اچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات - پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گُڊمارننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مُڪيه سار

- (1) شريمت پر گيان اوڙ يوگ ٻل سين مايا پر وجئ پاني هئ. وناش ڪي پهلي آپني وڪرمون ڪا وناش ڪرنا هئ.
- (2) بيحد ڪا راجيه لبني ڪي ليئي هر بات ۾ اپنا بچاءُ ڪرتي رهنا هئ. اُن دوش سين بهت سنڀال ڪرني هئ.

وردان - وئرت ڪي آپوترتا ڪو سماپت ڪر سمپورڻ سوچ بنني والي هولي هنس پو

هولي هنس ڪي وشيشتا هئ سدا گيان رتن چُڳنا اوڙ نرنڌ شڪتي دواران دوڏ پاڻي ڪو الڳ ڪرنا آرڻات وئرت اوڙ سمرت ڪا نرنڌ ڪرنا. هولي هنس آرڻات سدا سوچ. سوچتا آرڻات پوترتا، ڪپي پي مثلي پن ڪا اثر نه هو. وئرت ڪي آپوترتا پي نهين، اَگر وئرت پي هئ تو سمپورڻ سوچ نهين ڪهينگي. هر سميه ٻڌي ۾ گيان رتن چلتا رهي. گيان منن چلتا رهي تو وئرت نهين چلينگا. اسڪو ڪها جاتا هئ رتن چُڳنا.

سلوگن - ناءُ اوڙ ڪيوڻيا مضبوط هو تو طوفان پي طوفنا بن جاتي هئ.